

Downloaded via the EU tax law app / web

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 13. júna 2018 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – ?lánok 2 ods. 1 písm. a) – Dodanie tovaru za protihodnotu – ?lánok 14 ods. 1 – Prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník – ?lánok 14 ods. 2 písm. a) – Prevod vlastníctva majetku obce na štátnu pokladnicu za náhradu na účely výstavby štátnej cesty – Pojem ‚náhrada‘ – Transakcia podliehajúca DPH“

Vo veci C-665/16,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa ?lánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko) zo 14. septembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 22. decembra 2016, ktorý súvisí s konaním:

Minister Finansów

proti

Gmina Wrocław,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory A. Rosas, sudkyne C. Toader (spravodajkyňa) a A. Prechal,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteňom na písomnú žasť konania a po pojednávaní z 13. decembra 2017,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Minister Finansów, v zastúpení: J. Kaute a M. Kowalewska,
- Gmina Wrocław, v zastúpení: A. Januszkiewicz, radca prawny, a J. Martini, poradca podatkowy,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna a A. Kramarczyk-Szaadzińska, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: N. Gossement a L. Baumgart, splnomocnení zástupcovia,

po vypoťutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 22. februára 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 ods. 2 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Ministerom financií Poľska, ďalej len „minister“ a Gmina Wrocław (obec Vroclav, Poľsko, ďalej len „obec“) týkajúceho sa otázky, či má podliehať dani z pridanej hodnoty (DPH) transakcia, v rámci ktorej bolo vlastníctvo k nehnuteľnostiam obce prevedené v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a za náhradu na štátnu pokladnicu na účely výstavby štátnej cesty.

Právny rámec

Právo Únie

3 V článku 2 ods. 1 smernice o DPH sa uvádza:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

a) dodanie tovaru za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká;

...“

4 Článok 9 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Zdaniteľná osoba“ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhládnuv od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

„Ekonomická činnosť“ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

5 Podľa článku 13 ods. 1 uvedenej smernice:

„Štátne orgány, orgány regionálnej a miestnej správy a iné orgány riadiace sa verejným právom sa nepovažujú za zdaniteľné osoby vzhľadom na činnosti alebo plnenia, ktorých sa zúčastňujú ako verejné orgány ani vtedy, keď v súvislosti s týmito činnosťami alebo plneniami inkasujú dávky, poplatky, príspevky alebo platby.

Keď však uskutočňujú takéto činnosti alebo transakcie, považujú sa za zdaniteľné osoby v súvislosti s týmito činnosťami alebo transakciami, ak by zaobchádzanie s nimi ako s nezdaniteľnými osobami viedlo k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

Subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, sa v každom prípade považujú za zdaniteľné osoby v súvislosti s činnosťami uvedenými v prílohe I za predpokladu, že uvedené činnosti nevykonávajú v zanedbateľnom rozsahu.“

6 Článok 14 smernice o DPH, ktorý je uvedený v kapitole 1 s názvom „Dodanie tovaru“, hlavy IV, nazvanej „Zdaniteľné transakcie“, vo svojich odsekoch 1 a 2 písm. a) stanovuje:

„1. „Dodanie tovaru“ je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako majiteľ.“

2. Okrem transakcie uvedenej v odseku 1 sa za dodanie tovaru považujú tieto transakcie:

a) prevod vlastníctva majetku za náhradu, a to na základe príkazu vydaného orgánom verejnej moci alebo v jeho mene alebo na základe zákona.“

Poľské právo

Zákon o DPH

7 § 7 ods. 1 bod 1 ustawa o podatku od towarów i usług (zákon o dani z tovarov a služieb) z 11. marca 2004 (Dz. U. ? 54, položka 535), v znení zmien (Dz. U. z roku 2011, ? 177, položka 1054, ďalej len „zákon o DPH“), stanovuje:

„Za dodanie tovaru v zmysle § 5 ods. 1 bodu 1 sa považuje prevod práva nakladať s majetkom ako vlastník, vrátane prevodu na základe príkazu vydaného orgánom verejnej moci alebo subjektom, ktorý koná v jeho mene, alebo prevodu vlastníctva majetku na základe zákona za náhradu.“

Zákon o osobitných pravidlách v oblasti prípravy a realizácie investícií do verejných ciest

8 § 12 ods. 4 a 4a ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (zákon o osobitných pravidlách v oblasti prípravy a realizácie investícií do verejných ciest) z 10. apríla 2003 (Dz. U. ? 80, položka 721), v znení zmien, stanovuje:

„4. Nehnuteľnosti alebo časť z nich... sa podľa zákona stávajú:

1. vlastníctvom štátnej pokladnice v prípade štátnych ciest,
2. vlastníctvom príslušných miestnych a regionálnych orgánov v prípade ciest vojvodstva, okresných a obecných ciest

– ku dňu, keď nadobudne právoplatnosť rozhodnutie umožňujúce realizáciu investícií.

4a. Rozhodnutie stanovujúce výšku náhrady za nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené v odseku 4, prijíma orgán, ktorý prijal rozhodnutie umožňujúce realizáciu investícií do ciest.“

Zákon o verejných cestách

9 § 1 ustawa o drogach publicznych (zákon o verejných cestách) z 21. marca 1985, v znení zmien (Dz. U. z roku 2016, položka 1440), stanovuje:

„Verejná cesta je cesta uvedená podľa tohto zákona v jednej z kategórií ciest, z ktorých každá sa môže používať v súlade s účelom, na ktorý je určená, ako aj s obmedzeniami a výnimkami uvedenými v tomto zákone alebo v iných osobitných ustanoveniach.“

10 V § 2 ods. 1 tohto zákona sa uvádza:

„S prihliadnutím na ich funkcie v cestnej sieti sa verejné cesty rozdeľujú na tieto kategórie:

1. štátne cesty,
2. cesty vojvodstva,

3. okresné cesty,

4. obecné cesty.“

11 Podľa § 19 ods. 1 a 5 uvedeného zákona:

„1. Orgán štátnej správy alebo územnej samosprávy, ktorý je príslušný v oblasti plánovania, výstavby, prestavby, renovácie, údržby a ochrany ciest, je prevádzkovateľom cesty.

5. Na území mestských okresov je starosta mesta správcom všetkých verejných ciest, s výnimkou diaľnic a rýchlostných ciest.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 V Poľsku je hierarchia územných samosprávnych celkov upravená takto: na prvej úrovni je *gmina* (obec), na druhej úrovni je *powiat* (okres) a na tretej úrovni *województwo* (vojvodstvo). *Miasto na prawach powiatu* (mestský okres) je obec vykonávajúca úlohy okresu. V týchto mestských okresoch má starosta, ktorý je v prvom rade výkonným orgánom mesta, všetky právomoci, ktoré zákon priznáva výkonným orgánom okresu, medzi ktoré patrí aj právomoc týkajúca sa správy nehnuteľností.

13 Województwo Dolnośląskie (vojvodstvo Dolného Sliezska, Poľsko) sa delí na 26 okresov, v ktorých je 169 obcí, a 4 mestské okresy.

14 Obec, ktorá je vlastníkom viacerých nehnuteľností, je mestským okresom, ktorý je zapísaný ako zdaniteľná osoba na účely DPH. Jej starosta, ktorý je výkonným orgánom obce, zastupuje aj štátnu pokladnicu, a je poverený správou nehnuteľností vo vlastníctve štátnej pokladnice, ktoré sa nachádzajú na území obce.

15 V nadväznosti na rozhodnutie Wojewoda Dolnośląski (vojvoda Dolného Sliezska, Poľsko) bolo vlastníctvo k nehnuteľnostiam obce prevedené na štátnu pokladnicu na účely výstavby štátnej cesty. Samostatným rozhodnutím vojvoda Dolného Sliezska stanovil výšku náhrady, na ktorú mala obec nárok, a nariadil starostovi tejto obce, aby ju zaplatil.

16 Obec sa obrátila na ministra so žiadosťou o individuálne výkladové stanovisko k daňovým predpisom s cieľom zistiť, či prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam na základe zákona za náhradu predstavuje dodanie tovaru za protihodnotu, ktoré podlieha DPH, a v prípade kladnej odpovede na túto otázku, aký subjekt sa má uviesť vo faktúre k DPH ako nadobúdateľ tovaru.

17 Vo svojom individuálnom výkladovom stanovisku k daňovým predpisom minister konštatoval, že v prejednávanej príhode ide o dodanie tovaru za protihodnotu, ktoré podlieha DPH, pretože vlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo prevedené z obce na štátnu pokladnicu za náhradu. Uviedol, že v prípade tejto transakcie bola zdaniteľnou osobou na účely DPH obec, keďže starosta samostatne nevykonáva hospodársku činnosť a nekoná na vlastnú zodpovednosť.

18 Minister z toho vyvodil, že obec mala povinnosť doložiť dodanie vyvlastnených nehnuteľností na základe faktúry, na ktorej mal byť starosta obce uvedený ako predávajúci a zároveň ako nadobúdateľ, resp. ako výkonný orgán obce, ktorý zastupuje štátnu pokladnicu, a je poverený správou nehnuteľností vo vlastníctve štátnej pokladnice, ktoré sa nachádzajú na území obce.

19 Obec podala na Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Vojvodský správny súd Vroclav, Poľsko) žalobu o neplatnosť tohto individuálneho výkladového stanoviska.

20 Vo svojom rozsudku tento súd vyhovel žalobe a zrušil uvedené individuálne výkladové stanovisko z dôvodu, že dodávateľom a nadobúdateľom bol z daňového hľadiska ten istý subjekt, a síce obec, takže pri tejto transakcii nemohlo dôjsť k prevodu práva nakladať s dotknutým majetkom v hospodárskom zmysle.

21 Tento rozsudok bol predmetom kasačného opravného prostriedku, ktorý podal minister na vnútroštátny súd, ktorým je Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko).

22 Dňa 12. februára 2015 trojčlenný senát sudcov rozhodujúcich o kasačnom opravnom prostriedku, ktorý konštatoval, že nie je jasné, či prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam obcou na základe príkazu vydaného orgánom verejnej moci a za náhradu sa má považovať za „dodanie tovaru“ v zmysle § 7 ods. 1 bodu 1 zákona o DPH, predložil žiadosť o výklad tohto zákona rozšírenému senátu.

23 V rozhodnutí z 12. októbra 2015 vnútroštátny súd, zložený zo siedmich sudcov, odpovedal, že takýto prevod sa považuje za „dodanie tovaru“ v zmysle § 7 ods. 1 bodu 1 zákona o DPH a že otázka, či takáto transakcia je tiež spojená s prevodom hospodárskej moci k predmetnému majetku, je irelevantná.

24 Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti, pokiaľ ide o osobitnú povahu transakcie, ktorá je v súčasnosti predmetom pred ním prebiehajúceho konania, a to najmä vzhľadom na špecifickú úlohu, ktorú v tejto transakcii zohrávajú účastníci konania.

25 Za týchto okolností Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Predstavuje, na základe zákona, prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam obce na štátnu pokladnicu za náhradu v prípade, ak z predpisu vnútroštátneho právneho poriadku vyplýva, že tieto nehnuteľnosti naďalej spravuje starosta obce, ktorý zastupuje štátnu pokladnicu a zároveň je výkonným orgánom obce, zdaniteľnú transakciu v zmysle článku 14 ods. 2 písm. a) smernice [o DPH]?

Je z hľadiska odpovede na predchádzajúcu otázku relevantné, či sa vyplatenie náhrady obci naozaj uskutoční alebo ide len o interný účtovný prevod v rámci rozpočtu obce?“

O prejudiciálnej otázke

26 Na úvod treba uviesť, že prejudiciálna otázka sa výslovne týka článku 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH, zatiaľ čo všeobecné podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dodanie tovaru kvalifikovalo ako „transakcia podliehajúca DPH“, sú uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) tejto smernice.

27 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že okolnosť, že vnútroštátny súd po formálnej stránke predložil svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania s odkazom na určité ustanovenia práva Únie, nebráni tomu, aby Súdny dvor poskytol tomuto súdu všetky prvky výkladu, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie veci, ktorú prejednáva, či už na ne v texte svojich otázok odkázal, alebo nie (rozsudok z 20. decembra 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, bod 30 a citovaná judikatúra).

- 28 Preto treba položenú otázku preskúmať aj s ohľadom na článok 2 ods. 1 písm. a) smernice o DPH.
- 29 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 2 ods. 1 písm. a) a článok 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH majú vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá je majetkom osoby podliehajúcej DPH, v prospech štátnej pokladnice členského štátu, uskutočnený na základe zákona a za náhradu, v takej situácii, o akú ide vo veci samej, keď tá istá osoba zastupuje vyvlastňovací orgán a zároveň vyvlastnenú obec, a táto obec bude v praxi naďalej spravovať dotknutý majetok, a to napriek tomu, že sa vyplatenie náhrady vykonalo len prostredníctvom interného ústavného prevodu v rámci rozpočtu obce, je transakciou podliehajúcou DPH.
- 30 Na úvod je potrebné pripomenúť, že smernica o DPH zavádza spoločný systém DPH, ktorý je založený najmä na jednotnej definícii zdaniteľných transakcií (rozsudok z 11. mája 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 31 Podľa článku 2 ods. 1 písm. a) smernice o DPH podlieha DPH dodanie tovaru za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká.
- 32 Pokiaľ ide po prvé o pojem „dodanie tovaru“, tento nie je definovaný v danom ustanovení.
- 33 Článok 14 ods. 1 smernice o DPH naopak definuje tento pojem ako prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastníkom. Rovnako článok 14 ods. 2 písm. a) tejto smernice stanovuje, že okrem transakcie uvedenej v odseku 1 tohto článku sa za „dodanie tovaru“ považuje transakcia spočívajúca v prevode vlastníctva majetku za náhradu, a to na základe príkazu vydaného orgánom verejnej moci alebo v jeho mene, alebo na základe zákona.
- 34 Čo sa týka transakcie, o akú ide vo veci samej, obec vo svojich písomných pripomienkach a na pojednávaní na Súdnom dvore tvrdila, že na to, aby sa na transakciu vzťahoval článok 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH, musí splňovať aj kritériá stanovené v článku 14 ods. 1 smernice o DPH.
- 35 V tejto súvislosti, aj keď článok 14 ods. 1 smernice o DPH vymedzuje pojem „dodanie tovaru“ vo všeobecnosti, z doslovného výkladu odseku 2 toho istého článku, a najmä z výrazu „okrem transakcie uvedenej v odseku 1“, možno vyvodiť, že tento odsek 2 sa vzťahuje na ďalšie transakcie, ktoré sa tiež považujú za „dodanie tovaru“. Z toho vyplýva, že normotvorca Európskej únie tým, že ich zľúčil pod ten istý pojem „dodanie tovaru“, chcel odlišiť transakciu podľa článku 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH od transakcie podľa článku 14 ods. 1 tejto smernice, keďže obe tieto transakcie nie sú definované rovnakým spôsobom. Konkrétne definícia transakcie uvedenej v článku 14 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice neobsahuje nijaký odkaz na „právo nakladať s hmotným majetkom ako majiteľ“, ktoré je uvedené v článku 14 ods. 1 tej istej smernice.
- 36 Ako to uviedol generálny advokát v bode 47 svojich návrhov, zo znenia a systematiky článku 14 smernice o DPH teda vyplýva, že odsek 2 tohto článku predstavuje v porovnaní so všeobecnou definíciou uvedenou v odseku 1 tohto článku *lex specialis*, ktorého podmienky uplatnenia majú samostatnú povahu vo vzťahu k podmienkam uplatnenia uvedeného odseku 1.
- 37 Kvalifikácia „dodania tovaru“ v zmysle článku 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH tak vyžaduje splnenie troch kumulatívnych podmienok. Najskôr musí dôjsť k prevodu vlastníckeho práva. Následne sa tento prevod musí vykonať na základe príkazu vydaného orgánom verejnej moci alebo v jeho mene, alebo na základe zákona. Nakoniec musí dôjsť k zaplateniu náhrady.

38 V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že prvú z týchto troch podmienok, a to prevod vlastníckeho práva, nemožno chápať tak, že vyžaduje prevod v ekonomickom zmysle.

39 Súdny dvor, ktorý mal síce podať výklad článku 5 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), ktorého znenie je totožné so znením článku 14 ods. 1 smernice o DPH, rozhodol, že tento článok 5 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že za „dodanie tovaru“ sa považuje prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastníkom, aj keď nedôjde k prevodu vlastníctva majetku v právnom zmysle (rozsudok z 8. februára 1990, Shipping and Forwarding Enterprise Safe, C-320/88, EU:C:1990:61, bod 9). V rámci tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vnútroštátny súd položil otázku, či môže ísť o „dodanie tovaru“ v zmysle článku 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH v prípade, že k samotnému prevodu vlastníctva majetku v právnom zmysle došlo za náhradu, pričom nositeľ hospodárskej moci k predmetnému majetku zostal ten istý. Špecifickosť vyplývajúca z poškého správneho práva, podľa ktorej v prípade vyvlastnenia nehnuteľností mestského okresu štátnou pokladnicou budú tieto nehnuteľnosti naďalej spravované tým istým subjektom, ktorý zastupuje starosta, by totiž mohla prevod predmetného majetku zbaviť, prinajmenšom čiastočne, jeho ekonomickej povahy, a to z dôvodu, že vyvlastňovací orgán nemá právomoc nakladať s predmetným majetkom ako vlastníkom.

40 V tejto súvislosti článok 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH neodkazuje na prevod práva nakladať s majetkom ako vlastníkom, čo je prípad odseku 1 toho istého článku, ale jednoznačnejšie na prevod vlastníctva tohto majetku (pozri, pokiaľ ide o článok 14 ods. 2 písm. b), rozsudok zo 4. októbra 2017, Mercedes-Benz Financial Services UK, C-164/16, EU:C:2017:734, bod 31).

41 V dôsledku toho, ako uviedol aj generálny advokát v bode 53 svojich návrhov, na účely článku 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH a za predpokladu, že sú splnené ostatné podmienky stanovené v tomto ustanovení, je prevod vlastníctva majetku v zmysle formálneho právneho titulu k predmetnému majetku postačujúci na to, aby sa transakcia považovala za zdaniteľné „dodanie tovaru“.

42 Pokiaľ ide o druhé o všeobecnú podmienku súvisiacu s protihodnotou za transakciu, ktorá je uvedená v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, vnútroštátny súd sa v podstate pýta na to, aký je vzťah medzi pojmom „protihodnota“ uvedenom v tomto článku a pojmom „náhrada“ v zmysle článku 14 ods. 2 písm. a) tejto smernice v prípade, ak sa vyplatenie náhrady vyvlastnenej obci vykoná len prostredníctvom interného účtovného prevodu.

43 Pokiaľ ide o protihodnotu za predmetnú transakciu, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že skutočnosť, že dodanie tovaru sa uskutočňuje „za protihodnotu“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, predpokladá existenciu priamej súvislosti medzi dodaným tovarom a prijatou protihodnotou (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. októbra 2010, Loyalty Management UK a Baxi Group, C-53/09 a C-55/09, EU:C:2010:590, bod 51 a citovanú judikatúru). O takúto priamu súvislosť ide len vtedy, ak medzi dodávateľom a kupujúcim existuje právny vzťah, v rámci ktorého dochádza ku vzájomnej výmene plnení, pričom odmena prijatá dodávateľom predstavuje skutočnú protihodnotu za dodaný tovar (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. mája 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, bod 31 a citovanú judikatúru). Navyše táto protihodnota je subjektívne určenou hodnotou, ktorá bola skutočne prijatá a je vyjadrená v peniazoch (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. decembra 2012, Orfey, C-549/11, EU:C:2012:832, body 44 a 45 a citovanú judikatúru, ako aj zo 7. novembra 2013, Tulic a Plavočin, C-249/12 a C-250/12, EU:C:2013:722, bod 33 a citovanú judikatúru).

44 Ako to v podstate uviedol generálny advokát v bode 61 svojich návrhov, otázka, či na to,

aby išlo o „náhradu“ v zmysle § 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH, je potrebné, aby takáto náhrada spĺňala všetky podstatné znaky pojmu „protihodnota“ uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a) tejto smernice, je irelevantná, a to vzhľadom na povahu *lex specialis* prvého z týchto ustanovení, ako to vyplýva z bodu 36 tohto rozsudku. Uvedené podstatné znaky totiž Súdny dvor nestanovil v rámci výkladu § 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH, ale § 2 ods. 1 tejto smernice.

45 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu pritom vyplýva, že náhrada, o ktorú ide vo veci samej, priamo súvisí s prevodom vlastníctva k nehnuteľnostiam obce na štátnu pokladnicu. V tejto súvislosti je za predpokladu, že došlo k vyplateniu tejto náhrady, ťo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, irelevantné, že sa toto vyplatenie uskutočnilo prostredníctvom interného úťtovného prevodu v rámci toho istého rozpočtu.

46 Pokiaľ ide po tretie o ďalšie všeobecné podmienky uvedené v § 2 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, a síce podmienky miesta dodania tovaru subjektu, ktorý je v postavení zdaniteľnej osoby, ako je obec, a podmienka týkajúca sa skutočností, že zdaniteľná osoba „koná ako taká“, je predovšetkým nesporné, že v prejednávanej prípad je podmienka miesta dodania splnená, keďže k transakcii došlo na území ťlenského štátu, a síce Poľska.

47 Ĺalej vnútroštátny súd nespochybťuje, že obec je zdaniteľnou osobou na úťely DPH. Podľa § 9 ods. 1 smernice o DPH sa za „zdaniteľnú osobu“ považuje každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhládnuv od úťelu alebo výsledkov tejto činnosti. Za „ekonomickú činnosť“ sa považuje využívanie hmotného alebo nehmotného majetku s cieľom získať pravidelný príjem.

48 Pokiaľ ide napokon o podmienku konať „ako zdaniteľná osoba“ v ťase prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na štátnu pokladnicu, proti ktorej namieta obec, pričom sa opiera o § 13 ods. 1 prvého pododseku smernice o DPH, treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že činnosti vykonávané orgánmi verejnej moci v zmysle uvedeného ustanovenia sú činnosťami vykonávanými verejnoprávnymi subjektmi v rámci právneho režimu, ktorý je pre ne osobitný, s výnimkou činností, ktoré vykonávajú za rovnakých právnych podmienok ako súkromné hospodárske subjekty (rozsudok zo 16. septembra 2008, *Isle of Wight Council a i.*, C-288/07, EU:C:2008:505, bod 21 a citovaná judikatúra). Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či je táto podmienka vo veci, o ktorej rozhoduje, splnená.

49 Pokiaľ ide o konanie vo veci samej, ako vyplýva z bodu 15 tohto rozsudku, vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré boli majetkom obce, sa skutočne previedlo na štátnu pokladnicu na úťely výstavby štátnej cesty. Tento prevod sa uskutočnil na základe príkazu vydaného orgánom verejnej moci, a síce vojvodu Dolného Sliezska, ktorý samostatným rozhodnutím stanovil aj výšku náhrady, na ktorú mala obec nárok.

50 S výhradou overenia vnútroštátnym súdom z toho vyplýva, že tri podmienky uvedené v § 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH sú v prejednávanej prípad splnené.

51 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že § 2 ods. 1 písm. a) a § 14 ods. 2 písm. a) smernice o DPH sa majú vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá je majetkom zdaniteľnej osoby na úťely DPH, v prospech štátnej pokladnice ťlenského štátu, uskutočnený na základe zákona a za náhradu, v takej situácii, o akú ide vo veci samej, keď tá istá osoba zastupuje vyvlastňovacie orgán a zároveň vyvlastnenú obec, a táto obec bude v praxi naďalej spravovať dotknutý majetok, a to napriek tomu, že sa vyplatenie náhrady vykonalo len prostredníctvom interného úťtovného prevodu v rámci rozpočtu obce, je transakciou podliehajúcou DPH.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 2 ods. 1 písm. a) a článok 14 ods. 2 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, sa majú vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá je majetkom zdaniteľnej osoby na účely DPH, v prospech štátnej pokladnice členského štátu, uskutočnený na základe zákona a za náhradu, v takej v situácii, o akú ide vo veci samej, keď tá istá osoba zastupuje vyvlastňovací orgán a zároveň vyvlastnenú obec, a táto obec bude v praxi naďalej spravovať dotknutý majetok, a to napriek tomu, že sa vyplatenie náhrady vykonalo len prostredníctvom interného účtovného prevodu v rámci rozpočtu obce, je transakciou podliehajúcou dani z pridanej hodnoty.

Podpisy

* Jazyk konania: poľština